

บ้านป่า - เมืองหลวง

นิทรรศการภาพเขียนของ จรูญ โกมุทร์ตานนท์ และสมพงษ์ สารทรัพย์

๑๒ - ๓๐ มีนาคม ๒๕๓๔ ณ ห้องแสดงภาพ บริติช เคาน์ซิล สยามสแควร์ โครงการเฉลิมพระเกียรติ

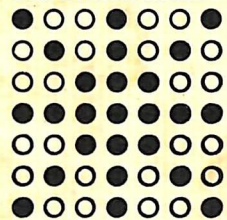
Rama IX Art Museum Foundation

BAN PHA - MUANG LUANG

THE EXHIBITION OF PAINTING BY
MR.CHAROON KOMUTRATANANON AND MR.SOMPONG SARASUP

12 - 30 MARCH 1991 AT THE BRITISH COUNCIL ART GALLERY

The British Council

P-ETC-0-0115

สมพงษ์ สารทรัพย์

เกิด : 19 มิถุนายน 2504 จังหวัดเชียงราย

การศึกษา : ศศ.บ. (ศิลปะ) มศว. ประสานมิตร

การแสดงผลงาน :

- ศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 30, 32, 33, 34, 35
- จิตรกรรมบัวหลวง ครั้งที่ 8, 10, 11, 12, 13, 14
- ศิลปกรรมร่วมสมัย ธ.กสิกรไทย 2529
- ศิลปกรรมแห่งประเทศไทยครั้งที่ 5
- ศิลปกรรมกลุ่มไทย 23 ครั้งที่ 5
- ศิลปกรรมเยาวชนแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 1
- ภาพเขียนเยาวชนอาเซียน ครั้งที่ 2
- ศิลปกรรม ป.ต.ท. ครั้งที่ 4
- แสดงงานสองคน ณ สถาบันเกอเธ่, 2529
- แสดงเดี่ยว ณ สถาบันเกอเธ่, 2531

อาชีพ : ศิลปินอิสระ

รางวัล : เหรียญเงินจิตรกรรมบัวหลวง
ที่อยู่ปัจจุบัน

183 บ้านแม่ลาว ต.ดงมะตะ

เมือง จ.เชียงราย 57250

SOMPONG SARASUP

Born : June 19, 1961 in Chaingrai

Education : B.A. (Fine Art) Srinakarinwirot University

Present Position : Freelance Artist

Exhibition :

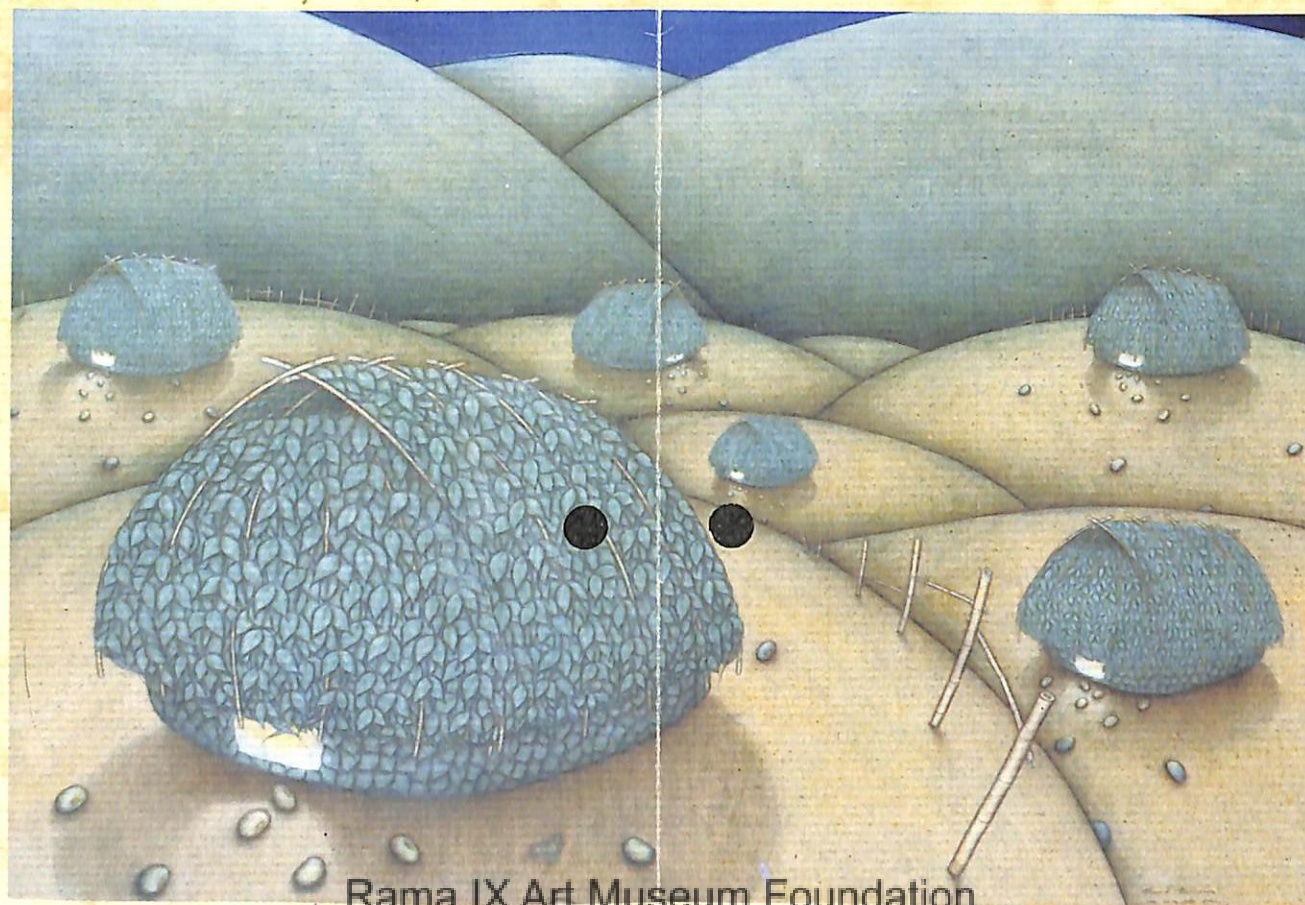
- 30th, 32nd, 33rd, 34th, 35th National Exhibition of Art
- 8th, 10th, 11st, 12nd, 13rd, 14th Bualuang Exhibition of Painting
- Contemporary Art Competition 1986
- 5th Art Exhibition of Thailand
- 5th 'Thai Art' 80 Group
- 1st Youth's Art Exhibition of Thailand
- 2nd Asean Youth Painting Workshop
- 4th Thai Petroleum Exhibition of Art
- Two-man show at Goethe-Institut Bangkok, 1986
- One man show at Goethe-Institut Bangkok, 1988

Awards :

- 2nd, 3rd Prize, Bualuang Exhibition of Painting

Address :

183 Baan Mae Lao Tambol Dongmada
Amphoe Muang Chaingria 57250

บ้านป่า

เสาร์-อาทิตย์ที่ผ่านมา ผมได้ขึ้นคอกไปเที่ยววันปีใหม่ของอิก้อที่อำเภอแม่สรวย ไปกัน 8 คน ต่อมอเตอร์ไซค์ 3 คันกับเพื่อน ๆ หนึ่งลูกทุ่งประจำท้องถิ่นรู้จักมักคุ้นกันมาแต่เด็ก ๆ เดินบ้าง รังบ้าง ซ้อนมอเตอร์ไซค์บ้างจากบ้านถึงที่หมายเป็นระยะทาง 35 กิโลเมตร ถึงบ้านอิก้อแสนเจริญ ก็ตระวันตกดินค่ำมืดแล้ว น้องพ่อหลวงคนรู้จักคุ้นเคยกับเพื่อนคนหนึ่งในกลุ่มเดินทางออกมาต้อนรับด้วยใจยินดี และคำนั้นเราก็ได้กินลาบแพะ (ดิบ ๆ) ที่พวกเธอมาสู่ ใหม่ ๆ ก็กลืนไม่ค่อยลง แต่พอหน้าตาดาละอะไร ๆ ก็กลืนไปหมดตื่นเช้าแม่ป้าไม่ได้ด้วยซ้ำไปว่าเราได้กินอะไรลงไปบ้าง หมู่บ้านนี้เป็นหมู่บ้านเล็ก ๆ ที่ผมเคยได้มาพักครั้งหนึ่งเมื่อปีที่แล้ว หลาย ๆ สิ่งยังไม่เจริญเมื่อเทียบกับชาวเขาเผ่าอื่น ๆ อิก้อเป็นพวกที่มีการปรับตัวได้เข้ามาเมื่อมองจากรูปแบบการเป็นอยู่ภายนอกของเขา ออกจะเป็นพวกหัวค้อ แต่อีกด้านหนึ่งพวกเขากลับคงรักษาวัฒนธรรมเก่าแก่เอาไว้ได้คงแน่น ดูเป็นตัวของตัวเองมีลักษณะเด่นชัดเป็นกลุ่มชนที่เป็นตัวของตัวเองมากกว่าเผ่าอื่น ๆ คินน่านเป็นคินพระจันทร์เต็มดวง หลังจากดื่มได้ทีแล้วพวกเราต่างตรงไปยังลานดินที่มีการลงข่วง (ลานสาวกอด) ประเพณีวัฒนธรรมที่มองดูจากภายนอกจะเห็นเป็นเรื่องการด้อยพัฒนา เป็นการจับคู่่วนวายุคล้ายสัตว์ เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจเหลือเกินสำหรับการใช้ชีวิตเสรีทางเพศเช่นนั้น แต่แท้จริงแล้วเมื่อเราได้มารู้จักซิดิกแล้ว เราจะได้พบอะไร ๆ อีกหลาย ๆ สิ่งที่เป็นคำตอบให้โลกที่แสนเปิดกว้างกระฉ่างต่อความตื่นตันทางความรู้สึก อิก้อเป็นชนเผ่าที่มีการใช้ชีวิตใกล้ชิดกับธรรมชาติมาก มากจนคล้ายดิบ น้อยการปรุงแต่ง พวกเขาปลูกบ้านขึ้นตามไหล่เขา พวกเขาปล่อยสัตว์เลี้ยงหากินเป็นอยู่กันเองตามไหล่เขาชายป่า คนเฒ่าแก่จะอยู่ตามสภาพของต้นไม้เขาเรือน เด็ก ๆ ถูกปล่อยให้ใช้ชีวิตสนุกสนาน (แทบ) ไร้ขอบเขตไปเรื่อยเปื่อย บนดิน ตามไหล่เขา ส่วนคนหนุ่มสาวพ่อบ้านแม่บ้านจะหายไปจากหมู่บ้านยามตะวันสาดฉายผู้เฒ่าผู้เฒ่าเลือนลอยไปเขาเหมือนชีวิตของพวกเขาแต่ละกลุ่ม แต่ละวัยคล้ายไม่มียุ่งเกี่ยวอะไรกันเลยพวกเขาต่างถูกปล่อยให้ใช้ชีวิตอยู่อย่างเสรี แต่พวกเขากลับมีความผูกพันกัน

แบบแปลก ๆ มีการเคารพซึ่งกันและกันคล้ายจะไม่มีปัญหาการเข่นฆ่ากันเลยไม่มีใครเหยียดหยามดูหมิ่นคนแก่เฒ่า คนแก่เฒ่าไม่น้อยใจ ไม่เสียใจที่ไม่มีใครเหลียวแล เด็ก ๆ ไม่เคยถูกรังแกจากผู้ใหญ่ พวกเขาถูกสอน (ปล่อย) ให้เรียนรู้จักธรรมชาติ ให้รู้จักเสรีภาพ ให้รู้จักการแก้ปัญหาหรือทำอะไร ๆ ได้เองตามสภาพของเขา มีแต่เสียงหัวเราะและดวงตาเชื้อโสดเท่านั้นที่ผมพบเจอในเด็กบนคอกแห่งนี้ ถึงตอนนี้แล้วก็คงจะไม่เป็นเรื่องแปลกเลยใช่ไหมที่ผมจะเจอวิธีการเลือกคู่ด้วยการทดลองแบบเสรีเช่นนั้น ในเมื่อพื้นฐานแต่เด็กของพวกเขาถูกปลูกฝังด้วยเสรีให้ได้พบเจอเรียนรู้อะไร ๆ ด้วยการต้องเข้าไปสัมผัสกับประสบการณ์จริงคล้ายตั้งธรรมชาติของสัตว์ เมื่อเลือกต้องคืนมาให้คงชีวิตอยู่ได้ เมื่อเติบโตก็ต้องมีคู่เป็นครอบครัว ธรรมชาติเบื้องลึกเท่านั้นที่ผลักดันให้ต้องเป็นเช่นนั้น มันเป็นเรื่องของการพร้อมยอมใจกันระหว่างคนสองคนโดยมีสถานที่ (ลานหมู่บ้าน) เป็นที่นัดพบเจอเจอกันในยามค่ำคืน มันไม่ใช่เรื่องราวของสัตว์ที่เต็มไปด้วยความโลภ เมื่อเจอหน้าก็กระโจนเข้าหากันโดยไม่เลือกอะไรเป็นไคร แต่มันขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของคนสองคนโดยมีพื้นฐานของความเป็นคน (สัตว์) นำพาอยู่เบื้องหลัง อย่างผมกับเพื่อนที่ไปเที่ยวด้วยกันในครั้งนั้นยามมากที่จะเข้าถึงตัวของหญิงสาว หรือให้เธอเหล่านั้นยอมรับเราได้ในทันทีทันใดที่พบเจอ พวกเขาแทบจะไม่มองหน้าหรือพูดคุยอะไรกับเราด้วยเลย เมื่อเราถามทักเธอไป เธอจะนิ่งหรือตอบกลับมาเป็นภาษาของเธอคล้ายคนไม่รู้ภาษา หากเราขี้ตื้อที่จะพูดคุยอะไรกับเธออีก สิ่งที่ได้กลับคืนมาก็ไม่ใช่เฉพาะแต่การนิ่งเฉยเท่านั้น แต่จะเป็นการปฏิเสธที่เพิ่มด้วยการถ่มน้ำลายกลับคืนทุกครั้งที่เราพูดคุย แต่ละครั้ง แต่ละประโยค ผมเคยได้มาที่นี้สองครั้ง ได้เห็น ได้พูดคุยกับคนแก่ชรา ได้ความแน่ชัดว่าที่นี่ไม่เคยมีกระเทย, เกย์, ทอม หรือดี อะไรให้รู้จัก ที่นี่มีแต่ความเป็นคนในลักษณะพอดีที่เป็นคน (สัตว์) ไม่มีการปลูกฝังปัจจัยเงื่อนไขอะไรให้กับการคิด หรือสร้างความรู้สึกรัก พวกเขาจะคิดเองเมื่อเจอปัญหาให้ต้องคิด พวกเขาจะรู้สึกเองเมื่อเหตุการณ์ทำให้รู้สึก ไม่มีการตีตนตระหนกหรือคาดการณ์อะไรก่อนเหตุการณ์จริงที่จะมีมาคล้ายตั้งคนกรุงที่ทุกเวลาต่างถูกปลูกฝังความรู้มากมายให้หวาดผวากันจนจิตพัง

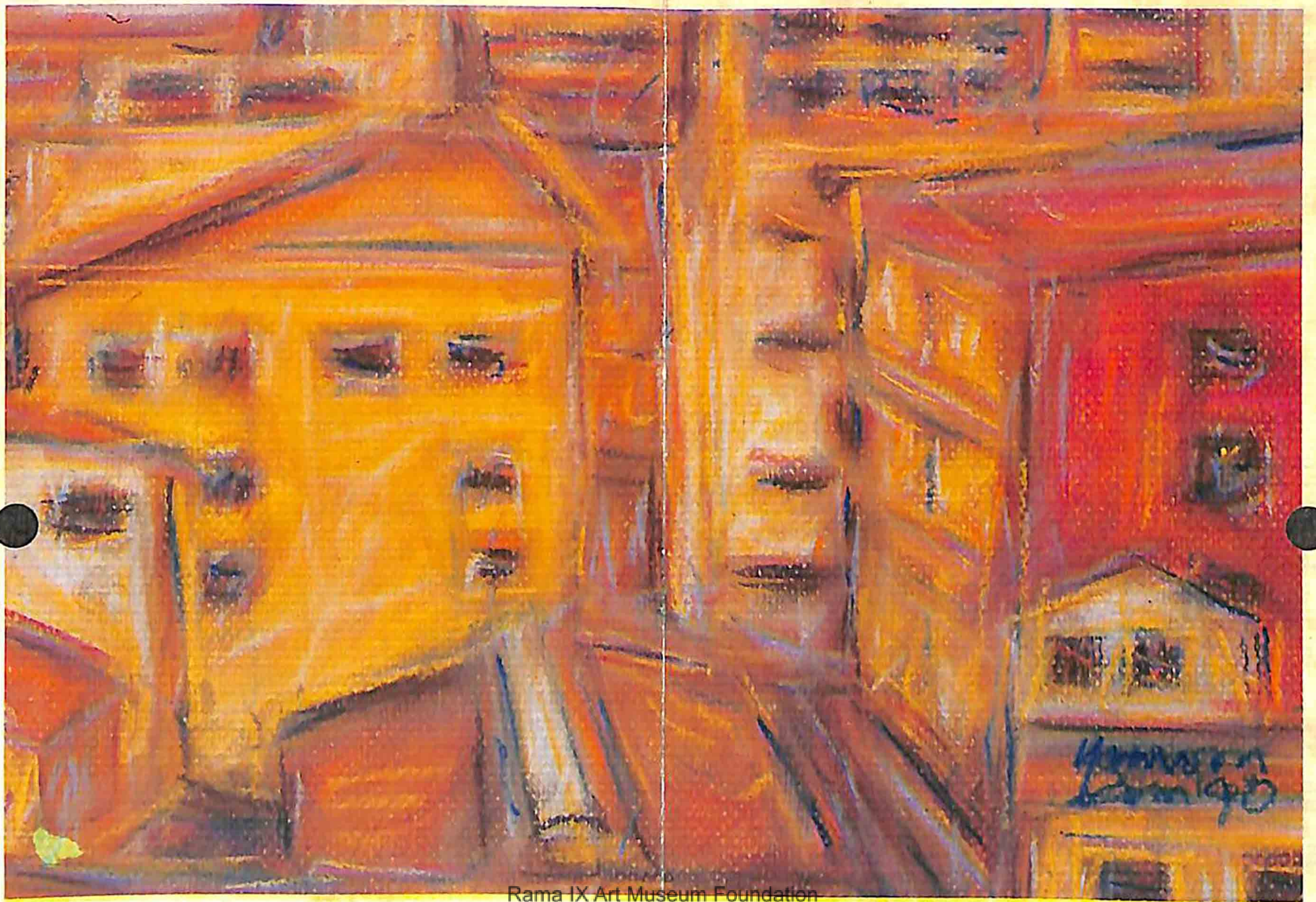

คล้ายคนบ้า เป็นพวกจิตหลอน เป็นตุ๊ด เป็นดี เป็นอะไร ๆ ไม่รู้อีกมากมาย... คนในเมืองเรียนรู้ชีวิตจากภายนอกเล่า จากกรอบ จากกระแสวิถีชีวิต, ความรัก จากหวังรัดของพ่อแม่ให้เติบโต จากความรู้ (คิดเอง) เกิดการหาอะไรจะเวงต่อการสูญเสีย, บาดเจ็บ...อันตราย คนในเมืองแท้จริงในเบื้องลึกจึงต้องการแต่ความรุนแรงคล้ายคนเก็บกด ทุกคนลึก ๆ จึงต่างแสวงหาความเจ็บปวด อยากจะเห็นคนตื่นตายเร็ว ๆ อยู่ตรงหน้า เพียงหวังจะได้ทดแทนไม่ให้ตัวเองต้องเจ็บปวดทรมานมากมายเกินไป...ผิดกับคนที่นั่น คนบนภูเขานี้ที่ต่างปลูกฝังให้เรียนรู้ชีวิตด้วยชีวิตของเขาเอง พวกเขาเป็นคนร้นเรื่องของการละเล่น ขอร้องเพลง วันนั้นพวกผมเฝ้าวัฒนธรรมเมืองคือกีตาร์สองตัวขึ้นไปเล่นบรรเลงท่ามกลางโลกอันเล่ห์ร้อน ๆ ที่เพิ่มด้อมล้นเสร็จใหม่ ๆ ขณะเล่นบรรเลงเด็ก ๆ จะเข้ามาล้อมล้อมร่วมร้องเพลง หลาย ๆ เพลงที่ต่างผ่านวิญญู้นมาจากตลาดของคนที่นั่น พวกเขาร้องเพลงด้วยเสียงใส ๆ แปลก ๆ ทำให้ผมกับเพื่อน ๆ พอลอยรู้สึกสดใส สนุกใจตามไปด้วยกับความสะอาดบริสุทธิ์ใจจากเสียงเหล่านี้

ผมรู้สึกกระแวงและหวาดกลัว (แบบคนเมืองทั่วไป) ว่าสักวันหนึ่งผมคงจะไม่มีโอกาสได้เห็นบรรยากาศของผู้คนในวิถีชีวิตแบบนี้อีกแล้ว ด้วยถนนตัดผ่าน โรงเรียนถูกตั้ง ศูนย์พัฒนาชาวเขาฯ กำลังเร่งโครงการ หลาย ๆ สิ่งกำลัง बदลล้นให้หลาย ๆ สิ่งเปลี่ยนแปลงติดตาม เงื่อนไขใหม่ ๆ ต่อความรู้ถูกปลูกฝังลงไป เงื่อนไขต่อการงาน เงินทอง เงื่อนไขต่อความรัก เงื่อนไขต่อการเจ็บไข้ได้ป่วย คนใหม่ ๆ เริ่มมีเงื่อนไขสำหรับการใช้ชีวิต สำหรับการคิด สำหรับการที่จะทำอะไร ๆ ...ชีวิตเดิม ๆ ดูเหมือนไร้ความหวังเสียแล้ว เสรีภาพเดิมที่มีถูกบั่นทอนรื้อถอนเสียแล้ว ด้วยความหวังใหม่สู่เส้นทางงานเงินทองสู่...

สมพงษ์ สารทรัพย์

กันยายน 2530

Rama IX Art Museum Foundation

เมืองหลวง

สรรพสิ่งไม่ว่าจะเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมก็ตามแต่ย่อมจะต้องมีหัวใจสำคัญของสิ่งนั้น “ประเทศ” ก็เช่นเดียวกัน และสิ่งที่เรียกว่าหัวใจสำคัญของประเทศก็คือ “เมืองหลวง” ทั้งนี้เพราะเมืองหลวงไม่เพียงแต่เป็นศูนย์กลางขององค์กรสำคัญต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการเมือง การศึกษา ศิลปะและวัฒนธรรม ฯลฯ เท่านั้น เมืองหลวงยังเป็นแหล่งเจริญสูงสุดของประเทศด้วย และสำหรับทุก ๆ ประเทศในโลกเราอาจกล่าวได้ว่า เมืองหลวงก็คือแหล่งเจริญสูงสุดทางวัตถุของประเทศนั้น

ในเมืองหลวง เราจะเห็นตึกที่สูงเสียดฟ้าหนาแน่นไปหมด ทั้งนี้เพราะเมืองหลวงไม่มีเนื้อที่เพียงพอสำหรับการขยายตึกทางด้านข้าง ในเมืองหลวงเราจะพบสะพานลอยที่ซ้อนกันเป็นหลายชั้น ทั้งนี้เพราะเมืองหลวงไม่มีเนื้อที่เพียงพอสำหรับรถในการสัญจร ในเมืองหลวงเราจะพบเห็นการรณรงค์ต่อต้านวันพิษมาฆมาย ทั้งนี้เพราะเมืองหลวงไม่มีเนื้อที่เพียงพอสำหรับอากาศบริสุทธิ์ และอีกหลาย ๆ กรณี อันแสดงให้เห็นว่า ความเจริญทางด้านวัตถุได้ครอบงำในทั่วทุก ๆ พื้นที่ของเมืองหลวงหรือบางที่เราอาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้แสดงให้เห็นว่า มนุษย์ส่วนใหญ่ในสังคมเมืองหลวงนั้นกำลังยึดเอาวัตถุเป็นแก่นสารของชีวิต

มนุษย์ผู้ยึดเอา “วัตถุ” เป็นแก่นสารของชีวิต ย่อมเป็นการยากที่เราจะค้นพบ “ความอ่อนโยน” ในหัวใจของเขา สังคมเมืองหลวงจึงเต็มไปด้วยมนุษย์ผู้ “เห็นแก่ตัว” “เอารัดเอาเปรียบ” “มือถือสาทุกปากถือศีล” “หน้าเนื่อใจเสือ” หรือความชั่วร้ายอื่น ๆ อันพอจะนำมาเป็นเครื่องมือในการแสวงหา “วัตถุ” ที่เขาต้องการ และไม่เป็นการแปลกเลยหากเราจะพบว่า มี “นักการเมือง” บางคนนั้น “คอร์รัปชั่น” มี “นักวิชาการ” บางคนนั้น “เจ้าเล่ห์” หรือมี “ปัญญาชน” บางคนนั้น “เปลี่ยนสี” กรณีความวิปริตในหน้าที่ของตัวเองต่าง ๆ เหล่านี้ก็คือ การส่อให้เห็นถึงผลร้ายทางจริยธรรมอันเกิดจากการยึดเอาวัตถุเป็นแก่นสารของชีวิตแทบทั้งสิ้น

ข้าพเจ้ามองเห็น “ความเจริญทางวัตถุ” และ “ความตกต่ำทางด้านจิตใจ” เหล่านี้ด้วยความเศร้าหมองและห่อเหี่ยว จึงส่งความรู้สึกนี้ผ่านผลงานจิตรกรรมเทคนิคสีชอล์ก ที่มีเนื้อหาของตึกที่อัดแน่น เส้นอันสับสนวุ่นวายและดูเคลื่อนไหวไปมากับโทนสีอันแสดงความห่อเหี่ยวแห้งแล้ง เช่น เหลือง แดง น้ำตาล และดำ และไม่ว่าผลงานของข้าพเจ้าจะประสบความสำเร็จหรือไม่ในสายตาผู้ชมก็ตามแต่ ข้าพเจ้าก็ได้พอใจเป็นอย่างยิ่งแล้ว เพราะเป็นผลงานที่ข้าพเจ้าได้ทำดีที่สุดตามสถานะภาพของข้าพเจ้า และที่สำคัญ ข้าพเจ้าได้ทำในสิ่งที่คิดว่าศิลปินควรมีอยู่ นั่นคือการซื้อสัตย์ต่อความรู้สึกที่แท้จริงของตัวเอง

Address :

209/150 Soi Pongpetchpatana Ngam Wong Wan Road
Bangkhen Bangkok 10210

จรูญ โกมุทรัตนนานนท์

มกราคม 2534

จรูญ โกมุทรัตนนานนท์

เกิด : 18 พฤศจิกายน 2501 จังหวัดตรัง

การศึกษา :

- ศศ.บ. (ศิลปะ) มศว. ประสานมิตร
- อ.ม. (ปรัชญา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การแสดงงาน :

- ร่วมแสดงงานกลุ่มหลายครั้ง ตั้งแต่ปี 2524-2533 (ผลงานลายเส้นสีน้ำและเครื่องปั้นดินเผา)

บทความวิชาการ :

- งานวิจัยหัวข้อ "ความสัมพันธ์ระหว่างศิลปะกับศีลธรรม" เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2532
- บทความ "สุนทรียศาสตร์" ในวารสาร "โลกศิลปะ" ฉบับที่ 2 ปีที่ 4 ก.พ. - เม.ย. 2533

อาชีพ :

Rama IX Art Museum Foundation

- อาจารย์พิเศษภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรม มศว. ประสานมิตร (2529-2534)
- อาจารย์พิเศษภาควิชาปรัชญาและศาสนา วท. จันทเกษม (2533)
- อาจารย์สอนเสริม สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มสธ. (2534)
- วิทยากรพิเศษศิลปะเด็ก ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย (โครงการศิลปะวันหยุด 2532-2533 โครงการศิลปะครูนักศึกษา 2533)

ที่อยู่ปัจจุบัน

209/150 ถ.งามวงศ์วาน ซ.พงษ์เพชรพัฒนา

อ.บางเขน กทม. 10210 โทร. 5890536

CHAROON KOMUTRATTANANON

Born : November 18, 1958 in Trang

Education :

- B.A. (Fine Art) Srinakarinwirot University
- M.A. (Philosophy) Chulalongkorn University

Exhibition :

- Since 1980-1990, Participated in several art exhibitions in Thailand (about drawing, painting and ceramic)

Technique Article :

- A Thesis article "The relation of art to morals" presented to Graduate School of Chulalongkorn University
- Article "Aesthetics" in ART WORLD magazine

Present position :

- Art visiting lecturer at Srinakarinwirot University (1986-1991)
- Philosophy visiting lecturer at Chankasam College (1990)
- Philosophy visiting lecturer at Sukothai Trumatirach University (1991)
- Children art visiting lecturer at Thailand Cultural Center (1989-1990)